

Afstemningen vedrørende den præambulerende paragraf viste, at 54 lande ønskede den bibeholdt, 40 var imod, medens 12 afstod. Paragraffen blev således ikke vedtaget, idet den ikke opnåede det fornødne to trediedeles flertal. På samme måde gik det med den foran nævnte sætning i operative paragraf 8 (b). Afstemningen viste 55 stemmer for, 38 imod og 13 afstod. Ved begge afstemninger stemte de nordiske lande sammen med vestlige og latinamerikanske lande imod, medens den afro-asiatiske gruppe og østblokken stemte for. Dog var Indien blandt dem der afstod.

Et forslag om delafstemning vedrørende paragraf 7 om udvidelse af 17-mands udvalget blev ikke vedtaget.

Hele resolutionen således som ændret vedtoges derefter med 101 stemmer for, ingen imod, medens 4 lande afstod (Sydafrika, Spanien, Storbritannien og Frankrig). Portugal deltog ikke i de ovennævnte afstemninger.

Den danske delegations formand, folketingsmand *Frode Jakobsen*, udtalte i en stemmeforklaring den 17. december, at hans delegation tvivlede på, at den foreslåede udvidelse af 17-mands udvalget ville være en fordel og sagde under henvisning til udkastets paragraf 8 (b), at det ikke ville være god forfatningsmæssig praksis, at noget underudvalg under plenarforsamlingen kunne agere vis-à-vis sikkerhedsrådet. Dette burde være plenarforsamlingens sag. Disse to spørgsmål var dog af mere underordnet karakter. Derimod måtte den danske delegation være direkte imod fastsættelsen af en tidsfrist for den fulde gennemførelse af kolonideklarationen. Det var den danske regerings synspunkt, at hvad der endnu resterende af tidligere tiders kolonivælde burde afvikles så hurtigt som muligt, men den troede ikke, at det var realistisk at fastsætte en bestemt dato herfor. Hvis tiden var inde til frigørelse, behøvede man ikke at afvente en særlig dato, og hvis den ikke var inde, burde man ikke kaste et område ud i uroligheder på grund af en dato. Den danske delegation ville derfor stemme imod de paragraffer, der omhandlede en tidsfrist, og han udtalte håbet om, at forslagsstillerne ikke som antydtes af Guinea ville modsætte sig en delafstemning, idet det var under forsamlingens værdighed at

forhindre nogen delegation, som ønskede det, i at udtrykke sit standpunkt med hensyn til enhver del af en vigtig resolution. Sluttelig gjorde han det klart, at hans delegation til trods for alle forhold og indvendinger ville stemme for resolutionen som helhed.

Zanzibar.

Vedrørende Zanzibar forelå fra udvalget et resolutionsforslag, hvori den administrerende magt (Storbritannien) *anmodedes* om at tage øjeblikkelige skridt til iværksættelse af kolonideklarationens bestemmelser i Zanzibar, at træffe forberedelser til afholdelse af valg på grundlag af almindelig valgret, og at føre området frem til uafhængighed så snart som muligt. Endvidere indeholdt resolutionen en appel til alle Zanzibars folkeslag om at tilvejebringe national enighed med henblik på landets uafhængighed så tidligt som muligt.

Resolutionsforslaget vedtoges med 84 stemmer for, ingen imod, medens 4 afstod.

Kenya.

Om Kenya forelå fra udvalget en resolution, hvori den administrerende magt (Storbritannien) *opfordredes* til at bestræbe sig på, at der fandt nationale valg sted uden yderligere udsættelse og på grundlag af almindelig valgret samt at tilvejebringe enighed i befolkningen og gennemføre områdets uafhængighed snarest.

Resolutionsforslaget vedtoges med 88 stemmer for, ingen imod; 4 lande afstod.

Den britiske delegation var en af dem, der afholdt sig fra at stemme om de to resolutioner om Zanzibar og Kenya (de andre var Frankrig, Spanien og Sydafrika). I en stemmeforklaring udtalte den britiske repræsentant, at hans delegation i princippet var imod resolutioner af denne art, idet de kun kunne betragtes som forsøg på indblanding i administrationen af britiske områder. Til trods for dette principielle synspunkt mente han, at et antal delegationer i koloniudvalget oprigtigt havde anerkendt de foranstaltninger, hans regering havde truffet og var i færd med at træffe i Kenya og Zanzibar, og ånden i resolutionerne var således i overensstemmelse med den politik, som den engelske